Mizah

SAKA DÜŞTÜ!

GULLER - DİKENLER

İNCELEME

Birinci Hasan Saka kabinesi iktidara geldikten sonra selefinin vaz'eylediği 7 eylûl kararlarını Avrupalı mütehassıs ve âlimlere göndererek bunlarda isabet olup olmadığını tetkik ettireceğini söyledi. Yaptı mı, yapmadı mı bilmiyorum. İkinci Hasan Saka kabinesi seçim kanununda emniyet meselesini göndererek tetkik ettirmeyi düşündü. Şimdi gelen kabine ikinci Hasan Saka kabinesinde tetkik ettirecek icraat arıyorsa bilhassa büyük maliyecimiz Şevket Adalanın «Vergi siyaseti ve bütçenin hali» mevzuunu intihap buyurmalarını tavsiye ederiz. Giden kabinenin malî icratını tetkik edecek âlimlerin mutlaka (menenjit) ten helâk olacaklarını şimdiden temin ederiz.

■

TİCARİ BİR MUVAFFAKİYET

Bütün tütünlerimizi pek kısa bir zamanda sattığımızı haber alan tütün yetiştiren memleketler yurdumuza birer heyet göndererek bu satış kolaylığının sırrını öğrenmek istemişler. Kendilerine bunun «ölü pahasına vermek» den ibaret olduğu söylenince hepsi ticaretteki vukufumuza hayran kalarak güle güle memleketlerine avdet etmişlerdir.

Peri

GÖRÜLMEMİŞ BİR MAGAZİN

Müessesemiz tarafından yakında çıkarılacaktır.

Merakla bekleyin!

KABİNE VE HASAN SAKALAR

Haftanın en mühim hâdisesi hiç beklenmiyen bir anda Hasan Saka kabinesinin siyaset sahasından çekilmesidir. Buna bir istifadan ziyade bir düşme demek icap eder. Şu satırlar yazıldığı anda buhran zail olmuş bulunuyor. Biz, çivi çiviyi söker kavlince Hasan Saka buhranını da yine Hasan Sakanın izale edeceğini sanmıştık. Olmadı. Anlaşılıyor ki ikinci Hasan Saka, üçüncü Hasan Sakada yeni bir kabine teşkil edecek hal bırakmadı .Bundan dolayı birinci Hasan Saka, yerini kaptığından dolayı ikinci Hasan Sakaya ne kadar gücenik bulunuyorsa üçüncü Hasan Saka da kendisinde Başbakanlık imkânı bırakmadığı için ikinci Hasan Sakaya o kadar hiddetli olsa gerek... Bunlar barışacaklar da Hasan Saka yeniden iktidara gelecek!

Ey dil dediklerin olur amma zaman geçer,

■

BİR SABIKALININ TEVKİFİ

Sabıkai mükerrere ashabından (İstanbul) vapurunun, son seferinde limandan çıkarken bazı tavırları şüpheli görülmüş...

Bunun üzerine ait olduğu merci harekete geçerek vapuru limanda tevkif ile bir kere daha üstünü başını aramıştır. Bu taharriyatta iki usturpa, bir tabanca ve bir de kama yakalanmış... Derhal zabıt tanzim edilerek merkum mahkemeye verilmiştir.

■

HAZIRLIK

Konservatuvar Türk musiki heyeti Acem kürdî faslını çıkarmış... Arkadan muhayyer kürdî faslının meşkine başlamıştır.

Bunu da bitirince aşiran kürdî ile hicazkâr kürdî fasıllarını tamamlıyacak... O vakte kadar da valimiz İstanbula avdet etmiş bulunacaklardır.

İSİMLER VE RESİMLER

Birinci Hasan Saka Recep Pekere halef olduğu zaman herkes onun isminden ne hayırlı (tefe'ül) ler çıkarmışlardı:

Bu zat, Saka olduğu için hepimizin 7 eylûlle yanan yüreklerimize birer bardak su verecek... Ateşimizi söndürecek, dedik. Ateşimiz söndü ama... Kömürsüzlükten söndü.

Yeni Başvekilin isminde güneş olması her ne kadar gönüllere ısıtıcı bir hava estiriyorsa da bu mevsimde güneşe pek güven olmaz. Kömür işini münebbihli saat gibi boyuna tekrarlamak icap eder.

■

YENİ İÇ İŞLERİ BAKANI

Yeni kabinede Tekel Bakanlığında mücerreb olan ehliyet ve reviyeti dolayısiyle İç İşlerini Emin Erişirgil'in uhdesine tefviz ettiler. Sayın Bakan, varlık vergisini Halil Lûtfi Dördüncüye iade için neşredilen «Memleket» gazetesini fevkalâde güzel idare etmiş meslekdaşlarımızdandır. Emin Erişirgil iken içkiye, zam olmıyacağını yaydıktan sonra Tekel maddelerine zammedip Artırırgil olan Emin Beyin iç işlerini de tek elde toplıyacağına muhakkak nazarile bakabiliriz.

SEYYARELER

Yeni kabinenin hususiyetleri çok. Evvelâ pek ışıklı, pek aydınlık. Nurullah Sumerden başka iki güneşle bir yıldız tarafından süslenmiş: Şemsettin Günaltay, Reşat Şemsettin ve Necmeddin Sadak. Heyhat ki hepsi seyyare cinsinden. Yalnız iki kabinede de ayni bakanlığı işgal eden Sadak Necmettin (demir kazık) misilli bir sâbit yıldız görünüyor .

★ ★

Kabinemizi kabine yapan diğer hususiyetlerinden biri de orta çağa lâyık celâdetli âletlerden müstağni kalamayışıdır. Evvelkinde Balta vardı; o gitti, yerine Satır geldi. Milleti kurbanlık koyun mu sanıyoruz, nedir?

■

YER DEĞİŞTİRENLER

Kabinede bazı bakanların yer değiştirdiklerini de görüyoruz: Halk Partisine rağmen Nihat Erim, Başbakan yardımcılığına terfi etti. Bunu anladık. Ama eski Eğitim Bakanının Çalışma Bakanı olmasına ne demeli? Çalışıyor idiyse ne diye yerinde bırakmadılar? Anlaşılan, Çalışma Bakanlığını «sakın çalışma!» bakanlığı sayıyoruz!

BAHÇIVAN

Açık Teşekkür

Birinci ve ikinci Saka kabinelerinin kahramanı pek muhterem ve pek sayın Hasan Saka üstadımıza, bugüne kadar işlediği marifetler sayesinde bol bol karikatürlerini çizip kuşa benzetmek, kendilerinden ve icraatından bahs ile okuyucularımızı neşelendirmek; muhterem istifalariyle de yerlerine kendilerine bu sahada hayrülhalef olacak zevatın gelmelerini sağlamak gibi hakikaten mizahşinasane hareketlerinden dolayı tekmil mizahçılar adına burada alenen teşekkür etmeği bir meslek borcu biliriz. İstifa suretile pek muhterem Hasan Saka ve kabinelerinin, icra yükünü muhterem omuzlarından attığını zannetseler dahi kalemimizi ve fırçamızı daha uzun müddet meşgul edecek zenginlikteki kusurlu işlerinden dolayı hayır dualarımızı kabul buyurmalarını sonsuz saygılarımızla rica ederiz.

Sayı: 133 — Cilt 5. FİYATI 25 KURUŞTUR 21 Ocak 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Senelik 1250 kuruş, altı aylığı yoktur

Posta kutusu 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Konağı yanı, No. 19
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

İhtisas mi?

ALLAH razı olsun yeni kabineden... Bizi ihtisas denilen kayıttan kurtardı. Bugün bir kere daha anlaşılmıştır ki bakanların siyasî, malî, idarî şahsiyetler olmalarına asla lüzum yoktur; onların bakan olmaları kâfidir.

Bu hâdise şu fıkrayı hatırlattı:

İkinci Abdülhamit devrinde Hasan Bey isminde alay beyliğinden mütekait birini «ma'ruf sular» müdürlüğüne getirmişler. Bir gün Şehremanetinde komisyon toplanmış. Maruf sulardan birer nümune getirilerek Hasan Beyin de sular hakkında malûmatına müracaat edilmiş. Hasan Bey Kırkçeşme suyunu methetmiş. Hazır bulunanlardan biri:

— Efendim! demiş... O kaba sudur. Çırçır hakkında ne buyurursunuz?

— Vallahi! demiş.. Ben bu suyun faydası nedir, bilmem... Damla damla akar mânâsız bir menbadır.

Muhatabı cevap vermiş:

—Aman beyim... Çırçır suyu insana hayat verir .

— İnsana her su hayat verir. Bunun meziyeti nedir?

— Efendim. Çırçır suyu müdrirdir .

Hasan Bey hayretle :

— Ya! demiş... Demek öyle ha...

Sonra odacıya dönerek :

— Şu nümuneden ver bakalım bir bardak...

İçmiş... Ağzını şapırdatmış, dilini şaklatmış. Ondan sonra:

— Haklısın birader! demiş... Ben bilmiyordum... Hakikaten müdrirmiş!

MİZAHÇI

ŞEMSETTİN GÜNALTAY BAŞVEKİL OLDU..

— Bayım, müsaade buyurun, bir de sizin boyunuzun ölçüsünü alalım!

YENİ KABİNENİN İLMİYE SINIFI İÇTİMAA GİDİYOR

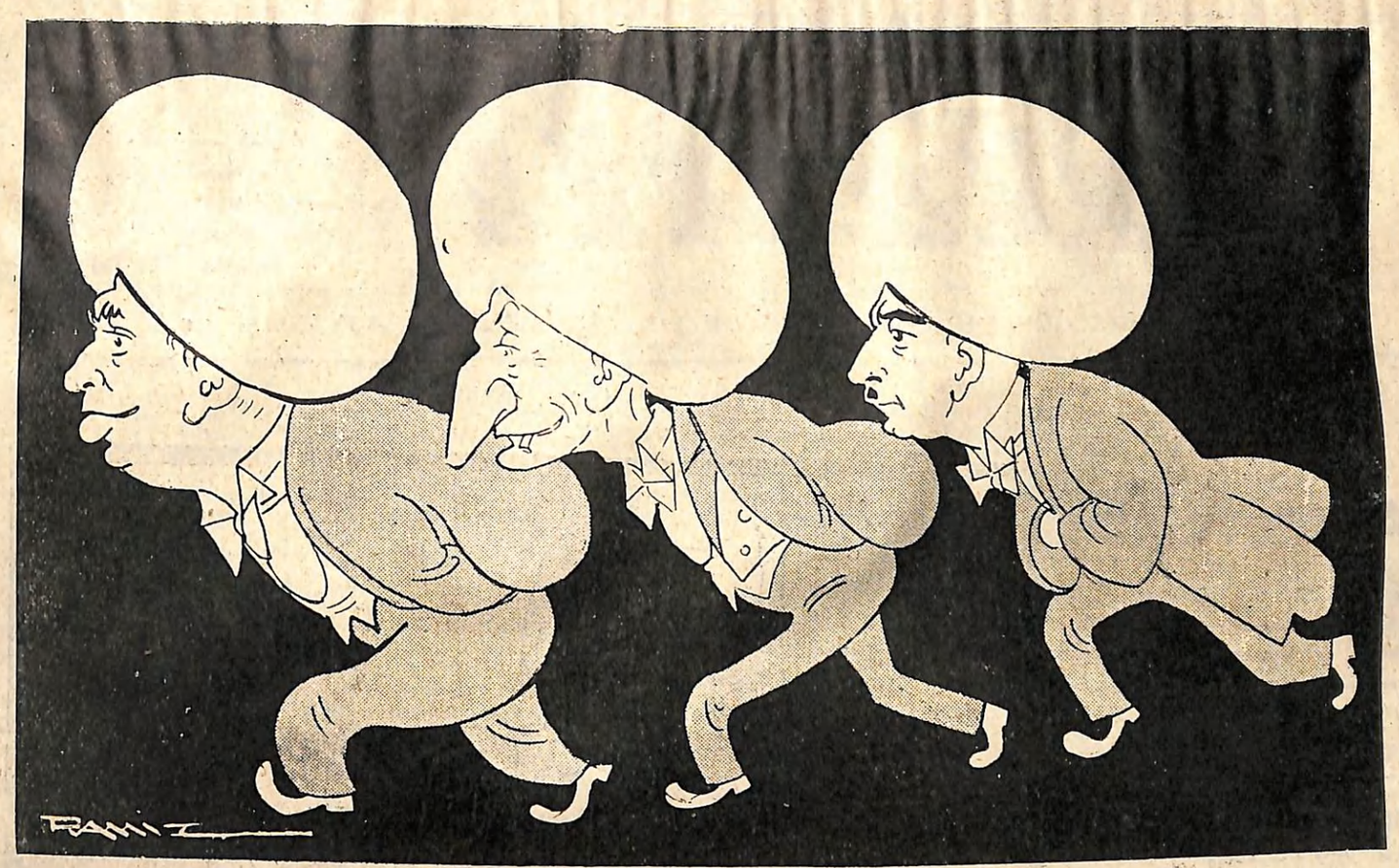

Günaltay ŞEMSETTİN, Sadak NECMETTİN, Reşat ŞEMSETTİN !

Mevsimsiz sünnet düğünü

Yazan : Refi' Cevad ULUNAY

(Bu sünnet düğünü burası için mevsimsizdir. Cereyan ettiği pek sıcak muhitte ise mevsim kaydı diye bir şey yoktur... Düğün için yüksek hurma ağaçlarının gölgelendirdiği bir saha seçilmiştir. Yaldızlı kazıklar üzerinde, altın püsküllü sayvanlar altında yüksek sedirler, pufla gibi döşekler, ipekli yastıklar... Hurmalıkları saran altın kumlu çöllerden ceylân gibi atları üzerinde harmanilerini yelpirdeterek davetliler geliyorlar. Davullar, trampetler çalınıyor, her tarafa bayraklar asılmış, çadırlar kurulmuş, bir ala ala heydir gidiyor. Birdenbire gürültünün arasından bir feryat yükseliyor. Curcunabazlar, kafalarında külâhlar, ellerinde şakşaklar, kaynana zırıltıları, defler, dümbeleklerle horaya girişiyorlar.)

Hokkabazlar — Oldu da bitti maşallah! İyi olur inşallah... Maşallah da maşallah!.

Curcuna başı — Bir hecâlim var... Her kime?

Hokkabazlardan biri — Haşefe Paşanın başına...

Hep birden — Ala ala hey!..

(Sünnet edilen (Muhayye-el-İttahadî) Bey kucakta yatağa getiriliyor.)

Küçük bey — Acıyor... Acıyor!

Curcunabazlar:

Ağlama nazlım ağlama
Yüreğimi dağlama...
Gönlünü avut gönlünü
Bu işe bel bağlama...

Usta — Amma benim pehlivânım!.. .

Yardak — Buyur ustâcim!

Usta — Efendilerimizin huzurunda...

Yardak — Huzurunda...

Usta — Hüner göstermeğe geldik.

Yardak — Sağ olsunlar...

Usta — Bugünkü marifetimize hokka oyunu ile başlıyalım.

(İri şeytan minaresini üfler... Defler gürültüye girişir. Yardak kafasını sallaya sallaya gazele girişir:)

En sonunda hep girdiler hokkaların altına
Bu dünyada dayanılmaz gümüş ile altına...

Usta — (Şakşakla yardağın elinin tersinç vurarak gazeli yarıda keser) Amma benim pehlivânım.

Yardak — Büyur ustâcim!

Usta — Efendilerimize son asrın bir hokka oyunu marifetini göstereceğiz. Ne sihirdir ne keramet! Çal bakalım külhani!

Yardak — Ne çalayım ustâcim?!.

— İster saz çal... İster silâh çal...

— Çalmağa hacet var mı ya... Sende bu marifet varken altını top tüfek yaparsın...

— Ne sihirdir ne keramet... Zenginliktir marifet! Üç ordu geldi meydâne... Biribirinden merdâne!.. Ordu üç... Hokka da üç... Birinin üstünde mürdüm yazılı...

Çırak — Hoşafına bayılırım.

Usta — Ötekinin mısır...

Çırak — Neremısır?

Usta (şakşağı vurarak) — Yutturmağa kaçma... Üçüncü hokka Irak...

Çırak — Orası çok irak...

Usta — Dikkat et... Külhani.. Üstan hokkaları açtı... Hepsi birden kaçtı... Çalıyorum yuf borusunu... (şeytan minare azmanına üfliyerek) düdüt... düdüt!.. Birinci hokkayı açtım... Her tarafa haber saçtım. O ne mürdüm hoşaf olmuş... (ikinci hokkayı kaldırarak) ay, o da yok... (Hep bir ağızdan başlarlar.)

Dingala babam dingala
Kömür koydum mangala
Neler dedi yutturamadı
Mısıra kaçtı kurtulamadı!

Usta — Külhani... Kaldır bakayım. Şu üçüncü hokkayı...

Çırak — (Kaldırır).. Ay... O da yok... (Hep bir ağızdan başlarlar... Davetliler de iştirak ederler)

Çide bir keçi
Sivridir kıçı
İsrâil piçi
Bunda bir iş var!.

Andalavîzo
Nâne kamizo
Boyuna falso
Bunda bir iş var!.

(Sünnet çocuğu, yatakta kahkahalarla gülerek ellerini çırpar ve bağırır...)

Bunda bir iş var!.

Görünmeyen Adam anlatıyor:

Sinemacıların derdi

Beyoğlundan, Doğruyoldan, İstiklâl caddesinden veya «Caddei Kebir» den geçiyordum. Bir film ilânına gözüm ilişti: Hamlet! Neye hamledeceğimi düşünürken, Shakespeare'in dramındaki meşhur cümlelerden biri kulağımı tırmaladı: «Babanın intikamını al!» Lâhavle dedim. Zira ne babam sağ, ne de alınacak intikamı var. Dalgın dalgın düşünürken bir daha tekrarlanan cümlenin ahengi kulağıma aşina geldi: A... Görünmiyen Adam. Afişteki satırların arasına gizlenmiş, şıldır şıldır bana bakıyor...

— «Merhaba!» dedim, «Ne intikamı bu?»

— «Lâf olsun diye söyledim. Malûm ya, şimdi başkalarının dikkatini çekmek için yerli yersiz konuşmak moda...»

— «Yok, yok! Muhakkak bir maksadın var.»

— «Benim maksadım yok ama, sinemacıların mühim bir derdi var.»

— «Neymiş o?»

— «Geçen gün bir toplantı yaptılar. Ben de (Yerin kulağı var) filminin reklâm resimlerinden onları dinledim. Belediyeden şikâyetçiler...»

— «Adam, ben de bir şey zannettimdi. Bu zamanda Belediyeden şikâyet etmiyen var mı?»

— «Tabiî var: Belediye mensupları. Neyse, bunların şikâyeti para derdinden!»

— «Onlar da mı? Hayret vallahi...»

— «Belediye fazla hisse alıyormuş!»

— «Alır elbette. Bu zamanda, elinde salâhiyet olsun da hisse almasın! Lâf mı bu!»

— «İşte bundan şikâyet ediyorlar. Kapatacaklar sinemaları.»

— «Yapamazlar.»

— «Niyetleri kötü. Yapacaklar. Tabiî okul-aile birlikleri mani olmazsa...»

— «O da nesi?»

— «Şimdi mekteplerde talebe velilerinden mürekkep heyetler var ya. Bunlar çocukların ahvaliyle meşgul oluyorlar. Şayet sinemalar kapanırsa, maazallah mektepler talebeyle dolduracaklar? Halbuki her gün her sınıftan on beş yirmi kişi nâmevcut olduğuna, sabah ve öğle matinelerinde hoşça vakit geçirdiklerine göre hem devam eden çocuklar daha sağlam yetişiyor, hem ötekiler fazla üzülmüyorlar. Hülâsa okul-aile birlikleri tavassut eder de Belediye aldığı resmi azaltırsaymış, çoluk çocuk sokaklarda kalmaktan, veya mekteplere hücum etmekten kurtulurlarmış..»

— «Peki, yahu, sinemacılar kapanırlarsa kârlarına zarar geleceğini düşünmezler mi?»

Görünmiyen adamın sessiz kahkahası Beyoğlu caddesini dolaştı:

— «Zaten yüzde yetmiş ödemekle kârlarına zarar gelmiş. Kapatırlarsa kalan yüzde otuzu kaybedecekler ama, verdikleri yüzde yetmişi kazanacaklar... Neticede yüzde kırk yine onların kârı olacak!»

Parmağım ağzımda kalmıştı:

— «Hayret! Hiç iş görmeden yüzde kırk kâr diye buna derler işte. Böyle yapsalar ya!..»

— «Vicdanları razı olmuyor, çalışmadan para kazanmağa. Sonra filmler dura dura bozuluyor, hattâ artistler sabırsızlanıyor. Geçenlerde bir film gösterilirken yıldızlardan biri, rol icabı hiddetleniyordu. Lâkin filmin gösterilmesi geciktiği için artistin hiddeti büsbütün artmış; aktöre hüdaî bir sille savurdu. Şakırtısı bütün salonu doldurdu. Halbuki sansürde iken böyle bir hareket yoktu; sadece hiddet vardı. Şimdi düşün bir kere, ya maazallah aşk sahneleri de böyle bir tekâmüle varırsa?.. Bu yüzden filmleri hemen göstermek ve sanatkârları seyredilmek zevkinden mahrum etmemek lâzım. Diğer taraftan âşıkları da bu kış kıyamette sokaklarda bırakmağı reva görmüyorlar!»

— «O halde yapılacak daha iyi bir şey var!» dedim.

— «Belediyenin tenzilât yapması, değil mi?»

Cevap vermedim. Fakat kâfir, gözlerimden ne demek istediğimi anladı. Pancar gibi kızararak Hamlet'in mantosunun kıvrımları arasında kayboldu.

GÜVEMLİ

Seyyah — Yardım bekliyen şunlar galiba beni Amerikalı zannettiler!

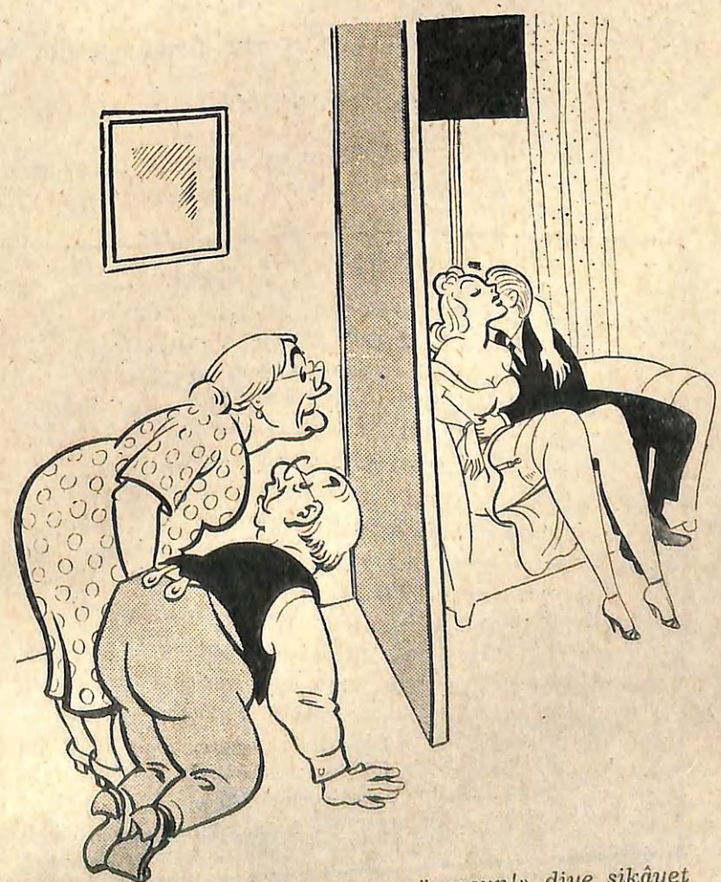

— Artık «Beni sinemaya götürmüyorsun!» diye şikâyet etmezsin değil mi karıcığım?!

— *Geçen gün benden aldığın romanı almaya geldim, kolayda mı?*
— *Maaselef kardeşim, başkasına verdim, sana mı lâzımdı?*
— *Hayır, bana lâzım değil ama, kendisinden aldığım arkadaş haber göndermiş, sahibi istiyormuş!*

Kaht-ı ricâl

Vâki olan da'vete edip derhâl icâbet,
Geçti dikenli tahta kıdemli bir hitâbet:
Omuzladı Günaltay Sakanın vebâlini,
Gerçi câiz değildir ukubatta niyâbet!
Kur'a usûlü çekti bir bir bakanlarını,
Geldi omuz omuza şeyhûhetle şebâbet.
Tâlihin mu'zibliği yine tutmuş olacak:
İkrâmiye cedveli arzetti bir garâbet.
Başların denk olması şöyle dursun, görmedim
Şahıslarla makamlar arasında karâbet.
Böyle müşkil zamanda, bu rical kıtlığında
Yine şükrâna lâyık bu kadarcık isâbet!
Hiç olmazsa amorti çıkmış oldu kur'ada,
Şeytan ancak bu kadar etse eder sahâbet.
Maârifçi yer aldı İç işlerinde şimdi,
Ulaştırma, Tekelde köşe kaptı tabâbet...
Ozan, yeni seçime dâvet edilmedikçe,
Kabineden beklemez daha fazla salâbet!

DELİ OZAN

Bilmece

Maruf komünistlerden Sabahattin Âli meselesini herkes biliyor. Yalnız bir nokta var: Sabahattin Âliyi umumiyetle bir kişi zannediyoruz. Aldanıyoruz. Çünkü hakikatte iki Sabahattin Âli var.

Birinci Sabahattin Âli Bulgaristana kaçarken geçen yılın nisan ayında öldürülen komünist propagandacısıdır. Tahkikat bitip de katil Ali Ertekin mahkemeye verilince bu işin bütün tafsilâtı meydana çıkacak.

İkinci Sabahattin Âli ise bir kaç gün evvel Ankara ikinci asliye ceza mahkemesinin, Salâhattin Ertürk adında birine hakaret ettiği iddiasiyle yargıladığı ve tevkif olunarak ihzaren celbine karar verilen adamdır.

Nutukların meşhur «O öldü, fakat hatırası kalbimizde yaşıyacaktır!» cümlesi kabilinden (tabiî lâ teşbih velâ temsil) «Sabahattin Âli öldü, fakat kanun nazarında henüz hayattadır!» mı diyelim?

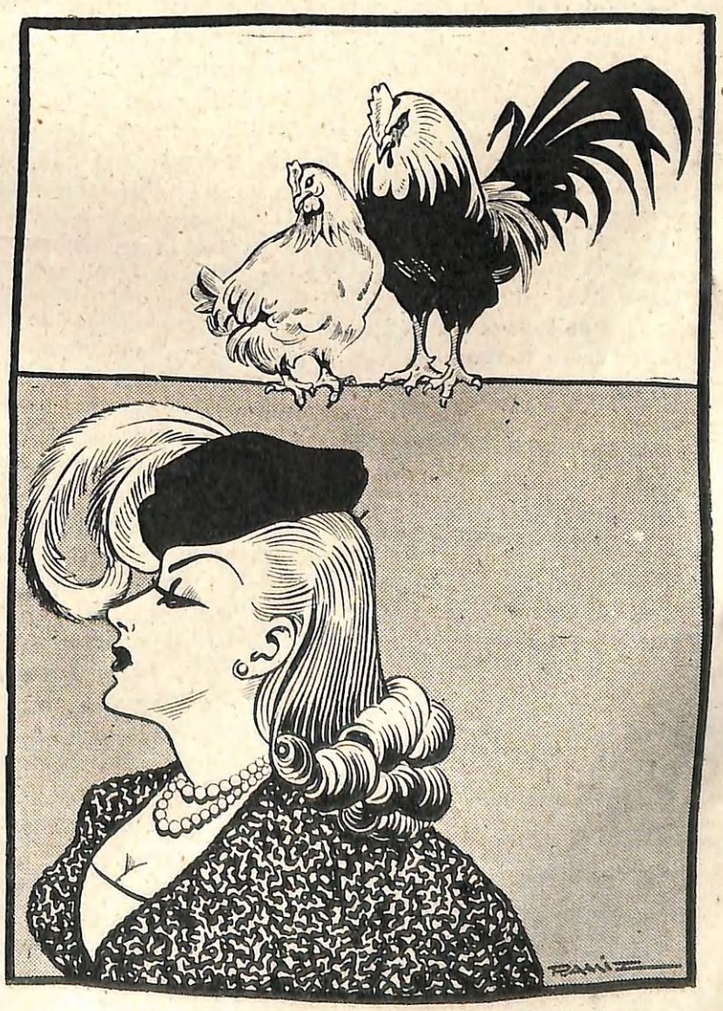

TÜYLÜ ŞAPKALAR MODASINDA

Tavuk — Sen de kuyruklarını başına geçir, şimdi moda böyle!

Betarzı kudema

Biz de gel yuf çekelim seyf ile süngû yerine

Biz bu şeb çektik elem tâ seher uykuu yerine
Bâde içtik -gelir uykuu diyerek- sû yerine

Çünkü gelmişti o dem meclise bir Kurdoğlu
Bekleyip durduğumuz beççe-i âhû yerine

Çıktı meydâna muhâliflere saldırdı hemân
Koyarak kendini gûyâ ki (Hulâgû) yerine

Sonra yumrukladı bir saylavı diğer biri de
Müfritân «Oh» dediler «Yapma be yâhû!» yerine

Bu ne hikmettir İlâhî ki bütün böyle yapar
Bilmeyenler kafa kullanmayı bâzû yerine

Fikreden yok ki şu hâk-i vatan üstünde bugün
Milletin göz yaşı cârî oluyor cû yerine

Yanmamak elde değil, bak ki siyah yüzlü kömür
Geçti çoktanberidir dilber-i mehrû yerine

Okadar gaflete sevketti ki insânı zamân
Tel kadâyif aratır kâkül-ü geysû yerine

(Saka)nın medh-ü senâ ettiği gündenberidir
Hep kavak seyrederiz kaamet-i dilcû yerine

Biz o aptallarıyız kim bu cihan arsasının
Dinleriz hep hezeyan-gûları hak-gû yerine

Fırka-i Halk'a temâyül edemez gayri bu halk
Çünki semdir bize hep sunduğu dârû yerine

Nâfi' olmuştu begaayet çalışıp fırkasına
Acabâ bir daha gelmez mi ki (Kansû) yerine

Elimizden alarak ettiler âhir î'dâm
Kimi koysak, bilemem, (Râbia) bânû yerine

Çalıyor sâzını tab'ımca bihakkın billâh
Gayri ben dinliyemem kimseyi (Vâ-Nû) yerine

Âh, bir gün gelip ehrâr-ı zamân ey (Râsıd)
Kaaim olmaz mı acab ehl-i tekâpû yerine.

RÂSID

— *Anneme sinemada buldum derim..*
— *Yalan da değil, beni sinemada bulmuştun!*

— *Ne olmuş bu adamlara kuzum?*
— *Görmüyor musun? Bedri Rahminin resim sergisinden çıkıyorlar!*

NUMARA

Aktör Yaşar Özsoy bir toplantıda, yeni tanıştığı bir kadına kur yapıyordu :

— Sizinle tekrar görüşmek isterdim, hanımefendi, dedi. Arasıra telefon edebilir miyim?

— Hay hay, efendim.

— Telefon numaranız?

— Rehberde var .

— Affedersiniz, isminizi unuttum!

— O da rehberde var.

DÜŞMEZ KALKMAZ BİR SAKA

İki adam Trabzonda işsiz kalmışlar. Sağa sola başvurularken birisi tavsiye etmiş: «Samsuna gidin: Çarşamba kazasında bir Çalti burnu vardır. Orada bir hârada serbest atlar dolaşır. İki tane alır gelirsiniz.»

Gitmişler. Hakikaten hayvanlar sereserbest dolaşıyor. Fakat terbiye olunmamış atlar. Bizim iki ahbap güç belâ iki hayvana kemend vurabilmişler.

Tabiî hayvanlar çıplak. Tek taraflı gem; ve istedikleri istikamette dörtnala gidiyorlar. Derken süvarilerden biri tepe üstü attan düşmüş. Diğeri hem yola devam eder, hem de geriye döner bağırırmış:

«— Ya... hele sen düştün kurtuldun. Ya... benim halim ne olacak?»

D. N. — (Cumhuriyet)

Ecnebi Nükteleri

— Evet, bu ayakkabılar tıpatıp geldi ama, kendi ayakkabılarım zaten!

Tiyatro direktörü — Ücret pek yüksek değil ama, her akşam ikinci perdede güzelce yemek yiyeceksiniz!

— Hoş değil mi? Yazıhanenin plânını karım yaptı!

— Vallahi evde yok! Sizin geldiğinizi görünce hemen sokağa çıktı!

HİKÂYE

OYUN

YAZAN : VİR-GÛL

O gün canım pek sıkılıyordu. «Birisine rastlasam da bir iki lâkırdı etsem,» diyordum. Duam kabul olundu. Fakat tesadüf karşıma öyle birini çıkardı ki başka zaman olsa selâm bile vermezdim.

Allı Fatma bütün Beyoğlu bekâr muhitinin tanıdığı bir simadır. Güzel kadındır, iyi kadındır ve, bilhassa, efendi kadındır. Arkadaşlığı vardır, sözü sohbeti yerindedir, nezaketi noksansızdır.

— Nerelerdesin, yahu? diye sordum. Epeydir ortada yoktun.

— Evlendim, dedi. Hem de bir hacı ağa ile .

— Deme!

Dememe kalmadı, anlattı:

— Fakat bu iş kolay olmadı, azizim. Az daha bütün ümitlerim suya düşüyor, bir çuval incir berbat oluyordu.

«Bilirsin, ben Baldır Kaldır operetinde çalışıyordum. Memnundum. İşi hafif, mevzuu hafif ,parası da hafif bir meşgale. Müşterileri eğlendirirken gönlümüzü de eğlendiriyorduk. Böyle işe can feda.

«Bir gece, sahenye yakın localardan birinde gözüme elbisesi kalın, ensesi kalın, her halde kesesi de kalın bir adam ilişti. Bana hayran hayran bakıyordu. Ben de gözümü ondan ayıramıyordum.

«Oyun bitti. Arkadaşlara işi anlattım. Bizim operette baş erkek rolünü yapan Çimbız Ahmet adamı tanıyormuş .

«Üç gün sonraydı, Taksim Gazinosunda üç kişi yemek yiyorduk. Ben, Cımbız Ahmet, ve - adı lâzım değil - bizim hacı ağa. Fakat ben artık Baldır Kaldır operetinden Allı Fatma değil, merhum Ferasettin Paşanın kızı Ümmünisa idim.

«Bizim Ahmet hacı ağayı o akşam bulmuş. Adam ona sahnede hayran olduğu kadını - yani beni - sormuş. Ahmet: «Onu bırak, ağam», demiş. «Aşağılık karının biri; senin dengin değil. Fakat ben öyle bir kibar ve zengin kadın tanıyorum ki, tıpkı onun ayni. Gel sana onu yapalım.» Nihayet karar verildi: Evleniyoruz!

«Ertesi gün tiyatroya gittim, müdürü gördüm, derhal ayrılacağımı söyledim. Bizim müdürü tanırsınız: Hoş bir adamdır.

— «Aman etme, eyleme!» dedi. «Senin yerine kimi bulacağım!»

«Hakikaten, yerime derhal çıkabilecek kimse yoktu. Bulunca kadar ben devama karar verdim.

«Oyun başladıktan biraz sonra, sahneye yakın localardan birinin köşesine çekildim. Bu, hakikaten güzel bir operetti. Seyre dalmışım. Birdenbire kapı açıldı. Hademe, iki kişiyi içeri soktu. Adamlar, beni görünce yadırgadılar, girmek istemediler. Hademe: «Buyurun, buyurun,» dedi. «Hanımefendi her halde müsaade ederler.»

«Adamların biri öne, biri arkaya oturdu. Onların gözleri daha karanlığa alışmamıştı; fakat ben, bir göz atınca, derhal tanımıştım. Bunlardan biri benim hacı ağa idi! O zaman aldı beni bir heyecan: Ne yapacaktım şimdi!

«Bu sırada onun da gözü artık karanlığa alışmış olacak ki, oyunu bırakıp beni seyretmeğe başladı. Nihayet dayanamadı, bana doğru eğilip:

« Vay, Ümmü hanım!» dedi. «Siz burada ne arıyorsunuz?»

«Derhal: «Sizi» diye cevap verdim. «Bu akşam buraya geleceğinizi haber aldım, şaşırtmak istedim!»

«Bizimkinin hayretten açılan ağzı memnuniyetinden kulaklarına vardı. Elimi sıktı, kolumu sıktı, yanağımı sıktı. Sonra kulağıma daha fazla eğildi:

— «İyi, hoş emme, Ümmü Hanım...» dedi. «İstanbulluların şu kıyafetlerinden biraz vazgeçseniz olmaz mı? Biraz daha kapalı giyinemez misiniz? Sonra, yüzünüze bu kadar allık, pudra sürmeseniz...»

Allı Fatma ilâve etti :

— «Tabiî sahneye çıkamadım o gün; ama zarar yok, şimdi hacı ağanın karısıyım!»

— Alçak, namussuz, kârata benden aldığı paraları iade etmiyor..

— Kabahat sende, yumuşak yüzlülüğü bırak da bunları kendisine söyle..

— Nasin söyliyeyim, herifin evinde telefon yok ki!..

— Her akşam içiyorsun, yalnız anlamadığım, iki kadeh neden kullanıyorsun..

— Ben içince başka adam olurum.. Eh bu misafir adama da ikram etmek lâzım!

Peri

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE

Daima güzel eserler veren, müessesemizin uzun zamandanberi hazırladığı bu görülmemiş mecmua pek yakında çıkıyor. Neşriyatımızdan Salon, Mizah mecmuaları gibi bunun da birinci sayısı bir tane kalmıyacaktır. Okuyucularımıza PERİ'yi kaçırmamalarını bildiriyoruz.

Çömezin Röportajları:
133
Yeni Kabine Hakkında!

Çizen: RAMİZ

Çömez — Niçin düştünüz?

Hasan Saka — Biraz fazla olduk galiba!

Çömez — Bakanlık sandalyası sizce nedir?

Şevket Adalan — Bana (Allah vergisi) dir!

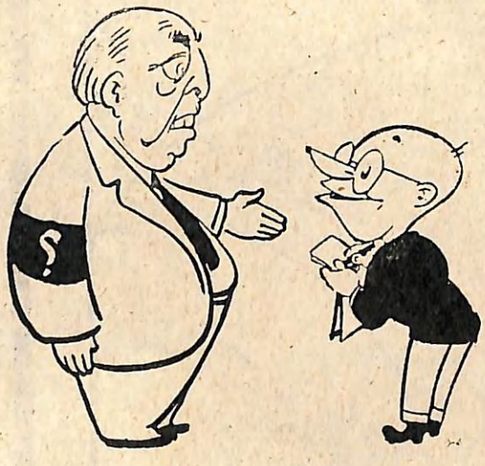

Çömez — Millet Partisi kabineye girmeyi neden kabul etmedi?

Kenan Öner — Bizi milletin kabul etmesini bekledik!

Çömez — Size de başvurmuşlar, neden kabul etmediniz?

Hilmi Uran — Sonra ben de başımı yerden yere vurmaktan korktum!

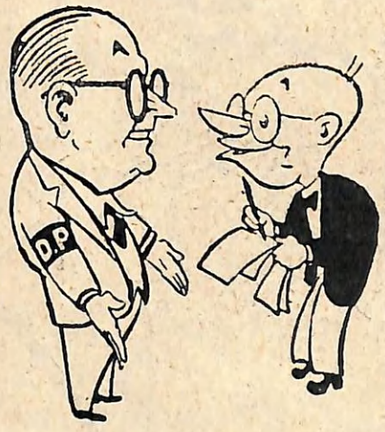

Çömez — Kabineye neden girmediniz?

Celâl Bayar — Çürük tahtaya basmak âdetimiz değildir!

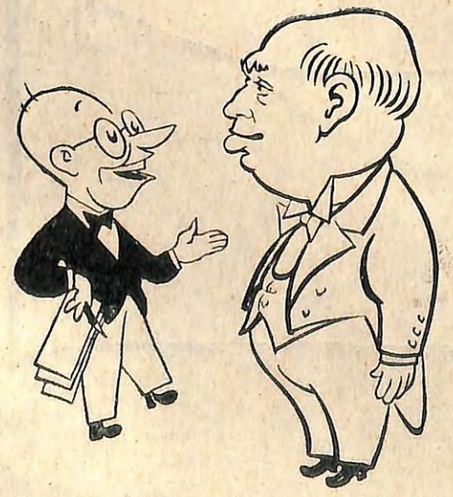

Çömez — Tebrik ederim..

Başvekil — Acele etme!

Çömez — İç Bakanlığına nasıl eriştiniz?

Emin Erişirgil — Erişir menzili maksuduna aheste giden!

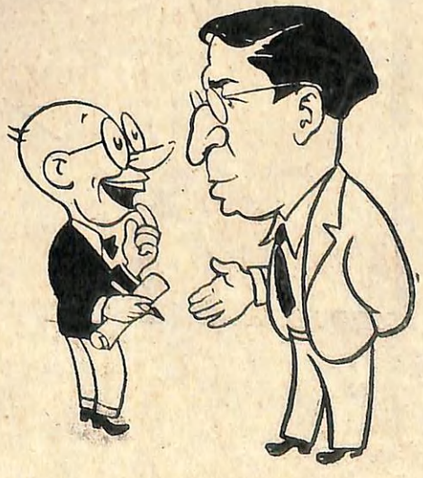

Çömez — Sizi kabineye neden almadılar?

Kasım Gülek — Devlet kuşunu ürküttüm de ondan!

TOMBUL TEYZE

AZAT BUZAT.....

Sıska Dayı — Ne olur karıcığım, beni de azat etsene...
T. T. — Olmaz kocacığım, sen işime yarıyorsun!

T. T. Postası

Neriman Nârinoğlu, Beşiktaş:

S — Ay Teyze, vah Teyze! Gazetede okudum, iki sevdalı Malatya civarında kurttan kurtulmak için tırmandıkları ağaçta donup kalmışlar! Acaba burada da o kadar soğuk olur mu?

C — Ah yavrum, vah yavrum! Sen hiç merak etme, olmaz. Ama, burada da ağaca tırmanmakla kurtların taarruzundan kurtulamazsın. Onun tek yolu dönüp dolaşıp kürkçü dükkânına girmektir!

FIKRALAR

YAĞ

Pazarda rastlaşmışlar, dedikoduya koyulmuşlardı.

— Sizin orta kattakilerle üst kattakiler konuşmuyorlarmış, öyle mi?

— Evet.

— Neden acaba?

— Bir yağ meselesinden.

— Nasıl şey o?

— Gayet basit: Biri ötekine bir şişe zeytinyağı göndermiş: «Kapılar gıcırdıyor, sürsünler» diye. Öteki de iade etmiş ve: «Karısı şarkı söylerken kullansın,» demiş!

TEHLİKE

Prof. Dr. Şükrü Hazım Tiner derste talebelerine ruh hastalarının tedavisinden bahsediyordu.

— Bu gibi hastalar, ekseriya, tamamiyle iyi olabilirler. Fakat, zihinlerinde daima bir arıza kalır. Her şeyi hatırlarlar; yalnız, muhakkak unuttukları bir şey vardır.

Bir talebe telâşla feryat etti:

— Eyvah! Ya tedavi ücretini unuturlarsa?

ASIL DERT

Arkadaşlarından birisi karısiyle kavga etmiş, kendisini kahveye atmıştı.

Kemanî Necati Tokyay onu teselli etmeye çalışarak:

— Aldırma ,birader, dedi, bir müddet sonra hepsini unutursun. Zaman her şeyi düzeltir.

Dertli arkadaş müteessif bir tavırla başını salladı:

— Öyle ama, azizim, yüzdeki buruşuklukları bir türlü düzeltmiyor: bilâkis!

GÜZELLİK

Sanatseverlerin bir toplantısından çıkıyorlardı. Léopold Lévy yanındaki arkadaşı Fikret Adil'e çıkıştı :

— Yahu! Sendeki zevke şaştım doğrusu. O kadının neresi güzel!

Fikret itiraz etti:

— Ben onun güzel olduğunu iddia ettim mi?

— Ettin ya: «Otuz beş yaşında bir kadın bu kadar güzel olabilir,» dedin.

— İyi ya işte: Ne yapsa bundan daha güzel olmasına imkân yok, demek istedim.

HA BEREKET!

(Tan) matbaası sahibi Halil Lûtfi, Nuruosmaniye caddesinden geçiyordu. Duvarın kenarında durmakta olan bir dilenciyi uzun uzun tetkik ettikten sonra yanına yaklaştı :

— Abe kuzum, ben çalışkan adamları takdir ederim. Gördüm ki sen de sermayesiz para kazanıyorsun, aferin, çok hoşuma gitti.. Al şunu! dedi ve elini yeleğinin cebine attı; artık tedavülden kalkmış ve senelerdenberi durduğu cepte küflenmiş olan bir meteliği çıkarıp verdi.

Dilenci basmakalıp dualarına başladı :

— Allah ömrünü uzun etsin, Allah kesene Halil İbrahim bereketi versin!

Halil Lûtfi kaşlarını çatmış, geri döndü..

— Bana bak babalık, insan mesleğinde gözü açık olmalı! Sen de gözünü aç, bana iyi bak.. Duayı yanlış söyleme, Halil İbrahim bereketi değil, Halil Lûtfi bereketi olacak!

YABANCI

Hacı ağa oğluna yabancı dil öğretmek sevdasına düşmüştü.

— Bizim oğlan yabancı bir dil öğrensin istiyorum, dedi.

Profesör Dilbazyan :

— Baş üstüne, efendim, diye cevap verdi. Öğretelim. İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Almanca, İspanyolca... Hangisini istersiniz?

— Bilmem vallahi. Hangisi daha yabancı ise!

VASİYETNAME

Ankaranın meşhur hovardalarından biri zengin amcasının öldüğünü söylüyordu. Onu tanıyanlardan sabık Tekel Bakanı Emin Erişirgil merakla sordu:

— Amcanın son dakikaya kadar aklı başında mıydı?

— Bilmiyorum ,vasiyetnamesi bugün okunacak!

HAYAL

Kışın derdi henüz bitmemişken yazın derdi başlamış, bu sene sayfiye olarak nereye gidileceği münakaşa ediliyordu.

Devlet Kitapları Müdürü Vecihi Görk arkadaşlarının, karılarından aldıkları talimatla ileri sürdükleri fikirlere bıyık altından gülümsedikten sonra : ,

— Bizde, hamdolsun, bu sene bu dert yok, dedi. Biz sayfiyeye üç senede bir çıkıyoruz!

— Ya? Diğer iki sene ne yapıyorsunuz? diye soruldu.

— İlk sene bir yıl evvelinin hatıralarını anıyoruz; ikinci sene de bir yıl sonrasının hayallerini kuruyoruz.

AMELİYAT

Hemen Neclâyı çekiştirmeye başlamışlardı. Süheylâ :

— Haberiniz var mı? Geçenlerde ameliyat geçirmiş! dedi.

Hüveyda atıldı :

— Yok canım? Ne ameliyatı acaba?

Leylâ söze karıştı: ,

— Ben de duydum ama, pek ehemmiyetsiz bir şey olduğunu söylüyorlar.

Dinliyenlerden Hamiyet Yüceses derhal atıldı :

— O halde muhakkak kalp ameliyatıdır!

SERSEM !

Tramvayda biri Ulunay ın ayağına basmıştı. Canı yanan Ulunay çığlığı ve arkasından küfürü bastı.

Ötekisi döndü :

— Anlıyamadım: «Sersem!» diye bana mı dedin?

Ulunay ona lâzım gelen cevabı vermekte gecikmedi: ,

— Ne münasebet! Pek o kadar kendini beğenmiş olmayın. Dünyada sizden başka sersem yok mu sanıyorsunuz?

Sayı: 133

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

Mizah

OCAK FIRTINASI !